

Sygn. akt II CSK 75/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa H. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii
w S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 4 września 2018 r., sygn. akt VII Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. oddala wniosek powódki o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 września 2018 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie z powództwa H. W. przeciwko Skarbowi Państwa – Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w S. o zapłatę oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 28 grudnia 2017 r.

Od wyroku Sądu drugiej instancji skargę kasacyjną wniósł pozwany Skarb Państwa – Powiatowy Lekarz Weterynarii w S., reprezentowany przez adwokata P. T. W..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2016 r. poz. 2261 ze zm.), wyłączne zastępstwo Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym sprawuje Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej. Skargę kasacyjną w imieniu pozwanego wniósł pełnomocnik ustanowiony przez *stationem fisci* (Powiatowego Lekarza Weterynarii w S.), wobec czego jest ona niedopuszczalna i podlega odrzuceniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2014 r., II PK 98/13, OSNP 2015, nr 3, poz. 37, z dnia 20 sierpnia 2015 r., III CSK 142/15, nie publ., lub z dnia 24 maja 2016 r., III CSK 118/16, nie publ., z dnia 9 stycznia 2019 r., III CSK 151/18, nie publ.).

Przepis art. 87¹ § 3 k.p.c. należy interpretować w ten sposób, że w sprawach, w których obowiązuje wyłącznie zastępstwo Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, nie jest dopuszczalne zastępowanie go przez jakikolwiek inny podmiot. Obejmuje to także czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji, takie jak wniesienie skargi kasacyjnej.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek powódki o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy oddalił, gdyż powódka nie zauważyła, że istnieją podstawy do odrzucenia skargi, i wniosła o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania albo o jej oddalenie (por. *mutatis mutandis*

orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 1934 r. CII 1677/34, Zb. Urz. 1935, poz. 204, oraz postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r. III CKN 563/01, nie publ., z dnia 29 marca 2011 r. IV CSK 593/10, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2012 r. II CSK 112/12, nie publ.).